

खण्ड वर्जयेत् । “निमन्त्रयेत् पूर्वेद्युवार्णज्ञाणानालवान् शुचिः । तैशापि संयतैर्मोक्षम् भनोवाक्कायकर्मभिः” याज्ञः “पूर्वेद्युपवेद्युवाँ आङ्गकर्मण्युपस्थिते । निमन्त्रयेत् त्वावरान् सम्यक् विग्रान् यथोदितान्” महुः। “पूर्वेद्युर्विवेदनम् वेदनं परेद्युर्वितीर्थं, त्वतीयमासन्नग्राम्” चाप-स्तवः: “निवेदनं श्वेताय आङ्गं कर्त्तव्यं तत्र भवन्तो निमन्त्रणीया इत्येवंरूपं निवेदनम् । हितयं वेदनं त्वामहं निमन्त्रये इत्येन निमन्त्रणम् । त्वयि आङ्गमहं करिष्ये” इति त्वतीयमनुज्ञायहृण्यरूपम्” आ० रघु० निमय पु० निमि-अच्च । परिवर्त्तने द्रव्यान्तरदानेन द्रव्या-न्तरग्रहणमेव विनियोगे तत्र अविक्रियद्रव्याणां विनि-योगेनैव यहणं कर्त्तव्यं यथा भा० शा० ७८८ । “रषा-रसैर्निमातव्या नत्वेव स्वरूपं रसैः । कृतान्नज्ञातत्त्वेन तिज्ञाधार्येन तत्समाः” । अविक्रियाणि अपरण्यशब्दे ११४५० दर्शितानि ।

निमान न० निमीयतेऽनेन निमा-ल्युट् । भूत्यै^६ संख्या-यागुणस्य निमाने भयट्” पा० “निमानं भूत्यम्” सि० कौ० ।

निमि पु० अविवर्णये । इत्तात्रेयपुत्रे “स्त्रायम्भुवोऽतिः कौरव्य ! परमधिः प्रतापवान् । तस्य वंशे भहाराज ! इत्तात्रेय इति स्तुतः । इत्तात्रेयस्य एषुपूर्वुच्चित्तिर्वैम तपोधनः” भा० अनु० ८१८० । २कौरववर्णये भाविन्दपमेदे “दण्ड-पाणिर्निमित्तस्य चेष्टको कविता ततः । चेष्टकं प्राय राजानं संस्थां प्राप्यति वै कलौ” भाग० ८१२१। द्वापरयुगीये असुरांशन्तपमेदे “अच्छप्रपातने चैव निमिह-सञ्च दानवौ” हरिं० १६१८० । ४इत्तात्रवर्णये न्तपमेदे “आशीद्राजा निमिनैम इत्तात्रवर्णां भहारात्नाम् । एतो द्वादशस्तो वीयै धर्मे च परिनिष्ठितः” रामा० ८०५५ स० तस्य वसिष्ठशपेन विदेहप्राप्तिकथा “वच्चात्तमन्यं द्वतवान् मामवज्ञाय पार्थिव ! । चेतनेन विनाभुतो देहस्ते पार्थिवैति” । तस्मांत्वे तस्य सर्वभूतानां नेत्रेषु निमेवरूपतया स्थितिकथा “सुप्रीतात्र सुराः सर्वे निमेष्वेतस्तदाऽब्रुवन् । वरं वरय राजर्षे ! कृते चेतो निरुद्धयताम् । एवस्तुः सुरे: सर्वैनिमेष्वेतस्तदाऽब्रुवीते । नेत्रेषु सर्वभूतानां वसेयं सुरसन्तमाः ! । वाढभिष्ये व विबुधा निमेष्वेतस्तदाऽब्रुवन् । नेत्रेषु सर्वभूतानां वायु शूतवृत्तिरूपिः । त्वत्कृते निमिषिष्वर्णलं चक्रूषि पृथिवीपते ! । वायुमूतेन चरता विन्नमार्थं सुहङ्गर्जः”

निमित ति० निमि-कौ० । समदीर्घविज्ञारपरिमाणयुक्ते निघशब्दे दशग्रम् ।

निमित्त न० निमि-कौ० । “वनात्मनेपदनिमित्ते” पा० स्तुतनिर्देशात्र न दस्य न॒ । १हेतौ श्चिङ्गे च अमरः “निमित्तेषु च सर्वेषु ज्ञाप्रभत्तो च भवेन्नरः” स्तुतिः “मयै पूर्वं निहता धार्त्तराङ्गाः निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन् !” गीता “कृतः कालं प्रवज्यामि निमित्तं कर्मणामिह” ति० त० भविष्यतु० “मासपक्षतिथीनाञ्च निमित्तानाञ्च सर्वशः । उज्जेखनमकुर्वांशो न तस्य फल-भाग् भवेत्” ति० भविष्यतु० वज्ञाण्डे “निमित्तानि च शंसन्ति शुभाशुभफलोदयम्” “निमित्तं भवसञ्चुरादिप्रहन्तौ” हस्तामलकम् । शुभाशुभसञ्चके शक्तुने “निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव !” गीता ४फले उहेश्वरे “निमित्तात् कर्मयोगे” वाच्च० निमित्त-मिह फलम् । ५निमित्तनिश्चये नैमित्तिकं निमित्तनिश्चयादगतम् । हशरत्ये च शब्दार्थचिं स्वार्थे क तत्वार्थे संज्ञायां कृत । निमित्तकं चुम्बने शब्दमाला ।

निमित्तकारण न० कर्म० । नैयायिकमते समवायिकारणाऽसमवायिकारणभिन्नकारणे तथाहि घटादौ स्तुतिकादि समवायि कारणम् कपालद्वयसंयोगोऽसमवायिकारणम् । कुलालचक्कदण्डसलिलस्तुतादि निमित्तकारणम् । एवमहादिकारणम् । एवन्यत्र यथायथसुन्दरेयम् ।

निमित्तकारण न० निमित्तं शक्तुन रुतेन करोति कृ-क्षिणुक् । रवेण दुष्टादृशकुनकारके काके राजनिं० । तस्य रवेण शक्तुनसुन्दरकत्वात् तथात्वम् । काकरुतशब्दे १८४५ पृ० दशग्रम् ।

निमित्तबध पु० निमित्तेन रोधादिहेतुना वधः । रोधादिनिमित्ते इगवादेवधे तत्र प्रायश्चित्तादि प्रात० उत्त० चक्र० यथा “रोधादिनिमित्तप्रायश्चित्तम्” । तवाङ्गिराः “रोधने बन्धने चापि योजने च गवां रजः । उत्पाद्य मरणं वापि निमित्ती तत्र लिप्यते । पादञ्चरेद्वोधधे हौं पादौ बन्धने चरेत् । योजने पादञ्चीनं स्वाङ्गरेत् सर्वं निपातने” । निमित्ती लिप्यते इति यथाकथित्वत् भरण-निमित्ततारतयेन “यो भूय आरभते तच्चिन् फले विशेषः” इत्याप्यस्तन्यवचनात् प्रायश्चित्तविशेषमाह पादञ्चरेदिव्यादि । रोधः चीणायाः गोराहारप्रचारनिर्गमविरोधः । बन्धन-स्तवयावन्धनमकालबन्धनञ्च । योजनं हस्तशक्तादौ